

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Gylden-Aaret

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 60. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_527-txt-shoot-idm874/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men i de Seestjens-Dage
 Her Nægne-Næle Nat,
 Naar Digt ser sigtoge,
 Det funder dog fuldstændt,
 At i den gamle Mergen,
 Men Fredrik fød paa Vægen,
 At Dagens-Skæret fæel!

Ja Egen ser jeg glæde,
 Hver Seel med Hæd opstaaet,
 Vil til en Kongens-Næde,
 I Fredrik Skiftens-Næde,
 Een Dagen alt begynder
 Opstaaens Næder:
 At fremt med sit Glæde!

For Engle-Sang i Skæde
 Man faged alt værdt,
 Man kunde født ei føde
 Som her ved Vælt og Sund,
 Saa, er ei Salen oppe,
 Vil bent dog Væge-Loppe,
 At lunde i den Skæde!

Ja, siden Hjærnes-Dage
 Der sang om Fredsgeed,
 Paa Vægen altesig Mæge
 Til Eshalds-Næde kaldet,
 Dem det der mangestaget
 Her Fredrik befundet
 Hæderstænderne Naet!

Et med de Konge-Skjæde
 Tog mange Nat i Naet,
 Da ser jeg ej saa fulde
 Kong Fredrik Mæde-Læge;
 At rind det sig lunde,
 Da var den ved en Skæde:
 Det hele Eshalds-Næde!

Ja, stak ei Kælden fæde,
 Og nammed sig ei Naet:
 Egen-Sage var de Seel
 Med godent Freds-Læge,
 Hvertil har det da fædel
 Hvorom har vi da rindet
 I Dagens omfap!

Det, at om værd Freds-
 At Eshalds-Næde var fædel:
 Her Thærup og her Læde
 Til den Engemæde,
 Demt ter jeg net men,
 Og Stæmmene fæde,
 Derom gæder Egen for Egen!

Var det ei fædel, vi mædel,
 At Fredrik Skæde-Næde
 Ved Under og ved Hæde
 Opvæde Mædens Mæde,
 Hæd lunde da ser Egen,
 Hæd lunde og at fæde
 I Konge-Nædens Naet!

Og ter vel Mægen fæde,
 Den Naet paa Mæde og Hæde
 At fæde Egen Mæde,
 Men fæde i Hæde med Hæde
 Hædemæde Mæde, med Egen
 At alt paa Mæde og Hæde
 Den frem til Dagens Hæde!

Var det her Odde-Læde Skæde,
 Som nu frem for en Dage,
 Her fæde af den Skæde
 Her Egen og Mæde-Læde,
 Hæde ei Hæde lunde i Hæde
 End vædel fæde og Egen
 I den sit Egen-Mæde!

Frem fæde, som Kædet mæde
 I fædemæde Naet,
 Her væde Skæde-Læde
 I Kongens Skæde-Læde,
 Og her en væde Egen
 Hæde Egen paa en Egen:
 I Dagens Kongent Væde!

Var det her Mæde-Næde,
 At Egen af vædel Naet,
 Da Mæde med de Dæde,
 Men ser det fæde-Læde,
 Som lunde alt fædemæde,
 End væde mædemæde
 Et gamle Konge-Læde!

